

Zalán Tibor

Az álomfalócska manócska

Szereplők:

Király

Királyné

Szenderke

Álomfalócska

Alváshoz készülő1

Alváshoz készülő2

kalauz, tűzoltó, tanító, gyári munkás,
taxisofőr, zöldséges kofa, indián, eszkimó, néger, kínai,

árnyjátékban:

orvosok, professzorok, öreg pásztorok,
füves- és javasasszonyok, matrózok, feltalálók,
gyógytornászok, talpmasszőrök, akupunktúra-szakértők

1. jelenet

Sötét. A sötétben valakik moccanak. Mintha emberek vetkeznének, vennének magukra hálóruhát, lépnének ki a papucsukból. Derengő fény, hatalmas ágyat látunk. Az ágyban emberek fekszenek.

SZENDERKE *(csak a hangját halljuk)* Nem akarok aludni... Nem tudok aludni... Nem merek aludni...

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ1 *(Hatalmasat ásít.)* Hallottad?

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ2 *(Még nagyobbát ásít.)* Maradj már! Melletted nem lehet aludni. Mit hallottam?

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ1 Azt nem tudom, hogy te mit hallottál, én azt kérdeztem, hogy én mit hallottam.

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ1 Én nem hallottam semmit.

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ2 Nem, mert hallatlan.

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ1 Az a legjobb, amit mondasz. Mert ez hallatlan. Szenderke királykisasszony nem akar aludni.

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ2 Nem tud aludni.

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ1 Nem mer aludni.

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ2 Egy olyan országban, ahol mindenki...

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ1 tud...

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ2 mer...

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ1 mi több, akar...

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ2 és ami még ennél is több, *szeret* aludni.

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ1 Mit aludni? Álmodni...!

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ1 -
ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ2 *Aludj sokat, álmodj jókat,
tartsd is csukva szád!
Így kedélyed tiszta lesz és
derül Szunnyadország.*

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ1 De hogy épp a király lánya...

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ2 Akit azért választottunk meg királyunknak, mert ő alszik köztünk a legjobban...

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ1 A legmélyebben...

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ2 A legszebbeket ő álmodja...

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ1 Azért király, az a dolga... Hanem, a következő választást biztosan nem fogja megnyerni.

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ2 De nem ám! Egy olyan király, akinek nem akar...

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ1 tud...

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ2 mer aludni a lánya...

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ1 Menjen az olyan király a csudába...

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ2 Pszt! Még meghallják!

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ1 Ugyan ki hallaná meg? Alszik Szunnyadország, mint a bunda. Kivéve...

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ2 Kivéve... Mondhatni, hivatali kötelezettsége lenne. De már nem sokáig kell *nem* aludnia... Csak a következő királyválasztásig. Haha...

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ1 Na, itt halok meg, ha nem alhatom tovább. Már öt perce ébren vagyok. Érzem is, hogy nem olyan tiszta a fejem, mint mikor felébredtem.

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ2 Te beszélsz? Én már hat perce vagyok ébren. Egész beborult a kedélyem. Én is alszom inkább...

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ1 A legszebb álmokat...

ALVÁSHOZ KÉSZÜLŐ2 A legjobb álmokat...

Az egész színházat horkolás, szortyogás, szuszogás, ágybani forgolódás, alváshangok sokfélesége tölti meg... Ismét felharsan Szenderke hangja: „Nem akarok aludni... Nem tudok aludni... Nem merek aludni”. Egy pillanatra abbamarad a hortyogás, azután nyomban folytatódik, még erősebben...

2. jelenet

Szunnyadország királyi palotája, Szenderke királykisasszony szobája, a királykisasszony szíromfehér óriáshintaszékében üldögél. Arca szíromfehér és sápadt, teste soványka, elhalálisan bömböl.

SZENDERKE Nem akarok aludni... Nem tudok aludni... Nem merek aludni.

Az utolsó kiabálásra álmosan beszédeleg a királyné.

KIRÁLYNÉ Ez örület, Szenderke, ez örület. Mindenkinek aludnia kell. De te nem csak nem alszol, de bennünket sem hagysz aludni. Mi lesz így a derűs kedéllyel és a tiszta fejjel, melynek a jó alvás a...

SZENDERKE De én nem akarok aludni - mert nem tudok aludni... mert nagyon félek aludni...

KIRÁLYNÉ Ezt már mondtad. Azt mondd meg inkább, hogy mit tegyünk annak érdekében, hogy aludni tudj, szegény kislányom. Apád bezzeg alszik ilyenkor is...

SZENDERKE Királyi kötelességének tesz eleget, amikor alszik. Szunnyadország ezt várja el tőle.

KIRÁLYNÉ Szunnyadország igen... de én teljesen mást várnék el tőle...

Becsoszog a király. Álmos, és rettenetesen szomorú. Egy hatalmas macit szorongat a hóna alatt.

KIRÁLY Dehogyan alszom, bezzeg dehogyan alszom. Szomorú vagyok. Hoztam a Karcsi macit. Ő majd vigyáz rád.

SZENDERKE Nem kell rám vigyázni, papa. Ha ébren vagyok, csöppet sem félek. Csak elaludni félek. És ezen a Karcsi maci sem tud segíteni. Félek attól, hogy majd jönnek az álmaim... azok a szörnyű rossz és gonosz álmok...

KIRÁLY *(a feleségéhez)* Bevallom, egy ideje én is csak úgy csinállok, mintha aludnék. Közben meg, csukott szemmel fekszem, és emészt a bánat az én kicsi Szenderkém miatt, aki nem akar, mert nem tud, mert nem mer aludni. Csak meg ne tudja Szunnyadország, hogy a királya nem alszik... eleget... oda a királyságom...

KIRÁLYNÉ Kit érdekel a királyságod, amikor csak rosszat álmodik szegénykénk, Szenderkénk... Mindig csak rosszat.

SZENDERKE És rémületeset. És gonoszat...

KIRÁLYNÉ Valamit tenni kell!

KIRÁLY Nem megtettem mindent, hogy segítsek rajta, amikor nyilvánvalóvá vált, hogy a rossz álmok nem múlnak, de egyre szaporodnak, és egyre gonoszodnak?

KIRÁLYNÉ Megtettél.

A király következő monológja alatt árnyjátékként elevenedik meg a múlt.

KIRÁLY Hívtam az ország összes orvosát, doktorát és professzorát. Jöttek hónapokon át, latinul hablatyoltak, mindenféle bűdös gyógyszert belétömtek szegény Szenderkébe, de csak annyit értek el, hogy még rosszabbakat és gonoszabbakat álmódott.

SZENDERKE Egyre rosszabbakat és gonoszabbakat.

Az árnyjáték folytatódik.

KIRÁLY Követeket küldtem idegen országokba, ahonnan öreg pásztorokat, randa bibircsókos füves- és javasasszonyokat, matrózokat, feltalálókat, gyógytornászokat, talpmasszőrőket, akupunktúraszakértőket küldtek a királykollégák, de senki sem tudott segíteni. A rossz és gonosz álmok visszajöttek, egyre csak jöttek vissza.

SZENDERKE Visszajöttek, egyre csak jöttek vissza. Jaj, beleborzadok, ha rájuk gondolok...

KIRÁLY Én már nem tudok itt mit tenni. Feladom.

KIRÁLYNÉ A zenélő dobozzal ma még nem próbálkoztunk! Az majd álomba ringat, kicsinyem... *(Kitotyog a dobozért.)*

SZENDERKE Brrr, zenélő doboz... az majd álomba ringat...

KIRÁLY Ne szemtelenkedj anyáddal...

SZENDERKE Bocs, papa. Mondhatok valamit?

KIRÁLY Csak ha kellő tisztelettel tálalod a mondandódat, lányom...

SZENDERKE Én úgy szégyellem, papa, de úgy szégyellem, hogy épp a király lánya nem tud, nem mer aludni, annyira szégyellem, papa...

KIRÁLY *(álmos szórakozottsággal simogatja a maci fejét, amelyet még mindig a karjában tart.)* Semmi baj, kicsi lányom... ráadásul meg is szőrösödtél... *(Rájön a tévedésére.)* Bocs, Karcsi maci, bocs Szenderke... azt sem tudom, hogy hol áll a fejem... *(Keresi, megtalálja.)* Na, itt a fejem. Csupa szerencse, hogy ez még megvan. Bár már alig tudom mire használni az örökös álmodástól.

A királyné jön vissza, hozza a zenedobozt.

KIRÁLYNÉ Itt a zenélő doboz, zenélget neked, elzenélgetsz vele egy kicsit, aztán álomba zenélget ez a zenegegélke muzsikaegérke, aztán...

SZENDERKE Köszönöm, hogy fáradtál... egy kicsit talán tényleg hallgatom, hogyan zenélget ez a zenegegélke muzsikaegérke... csak olyan gyenge vagyok... alig bírom emelni a kezem... remeg a lábam... fáj a fejem...

(Hallgatja. A királyi pár közelebb húzódik egymáshoz. Elszenderednek. Szenderke visítása riasztja fel őket.)

SZENDERKE Nem akarok aludni... Nem tudok aludni... Nem merek aludni...

KIRÁLY Jaj! Azt álmodtam, hogy alszom... Hallottad, mit mondott? Gyenge... remeg a lába... alig bírja emelni a kezét...

KIRÁLYNÉ	Úgy gondolod, hogy nagy a baj?
KIRÁLY	Nagyon nagy a baj. Ha nem találjuk meg az álmatlanság ellen-szerét... nem is merem kimondani...
KIRÁLYNÉ	Ne is merd kimondani...
KIRÁLY	Szenderke egy héten belül meg fog...
KIRÁLYNÉ	Ki ne mondd...
KIRÁLY	Szenderkénk egy héten belül meg fog...
KIRÁLYNÉ	Ki ne mondd...
KIRÁLY	Ha nem mondom ki, egy héten belül akkor is meg fog...
KIRÁLYNÉ	Ki ne mondd...
KIRÁLY	Már mindent megpróbáltunk... én mindig behozom neki a Karcsi macit...
KIRÁLYNÉ	Én meg a zenélő dobozt...
KIRÁLY	De nem játszik a Karcsi macival...
KIRÁLYNÉ	A zenélő dobozt is hamar elunja...
KIRÁLY	És akkor pánikba esik, és elkezdi jajveszékelni...
SZENDERKE	Nem akarok aludni... Nem tudok aludni... Nem merek aludni...
KIRÁLY	Mi meg felébredünk. Én belepusztulnék, ha...
KIRÁLYNÉ	Ki ne mondd... én is belepusztulnék, ha...
KIRÁLY	Ki ne mondd...
KIRÁLYNÉ	Kétségbe vagyok esve...
KIRÁLY	És ha férjhez adnánk?
KIRÁLYNÉ	Hiszen csak nyolc éves...
KIRÁLY	Igaz. Talán valóban korán lenne...
KIRÁLYNÉ	Férfiak!
KIRÁLY	Van egy ötletem. Utazzék el valahová Szenderke...
KIRÁLYNÉ	Te szerencsétlen... Olyan gyenge, hogy lassan ülni sem tud ... Nemhogy utazni...
KIRÁLY	Igaz. És olyan sovány, ha nem figyel oda a varrónő, cérna helyett őt fűzi be a tűbe...
KIRÁLYNÉ	Nem kéne viccelned ezen...
KIRÁLY	Az a baj, hogy nem vicceltem...
KIRÁLYNÉ	A szakramentomát! Sopánkodszt itt, mint egy sápkóros öreg-asszony. Menj, keress, és főleg találj segítséget a lányod bajára.
KIRÁLY	Én menjek? Mennék... Csak a ruhám nem megy... akarom mondani, <i>lehet</i> , hogy nem megy már rám a régi útiruhám... A sok alvástól hál'istennek megduzzadt a pocakocskám...

KIRÁLYNÉ Akkor gyömöszöld bele a pocakocskádat az útiruhádba, papa, de tüstént, és eredj isten hírével a nagyvilágba, segítséget keresni a lányodnak. Menj már, papa!

KIRÁLY *(utánozza)* Menj papa... Gyömöszöld bele a pocakocskádat... eredj isten hírével... Nem könnyű a helyzetem... de megyek, azért vagyok ennek a kislánynak az apja, hogy menjek... segítséget keresni a nagyvilágba. Mit számít ilyenkor, hogy király az ember... mondhatni, uralkodó...

SZENDERKE Ne menj, papa, még valami bajod esik... inkább megpróbálok... *(megpróbál)* jaj! nem megy... ahogy becsukom a szememet, máris jönnek a rossz és gonosz álmok... és már olyan gyenge vagyok... olyan sovány... attól félek, hogy...

KIRÁLYNÉ Ki ne mondd! Ég veled, drágám, járj szerencsével. Na, most meg mit állsz itt, mint egy rakás szerencsétlenség...

SZENDERKE Maradj, papa, nem akarom, hogy elmenj. Mire visszatérsz, akkora lehet, hogy én már...

KIRÁLY Ki ne mondd! Sógok valamit, Szenderke. *(Súgva.)* Akar menni a fene... *(Fennhangon.)* Anyádnak igaza van. Ha nem találok gyógyírt a bajodra... akkor tényleg... milyen apa az, aki hagyja, hogy a lánya...

SZENDERKE Ki ne mondd... A világ legjobb papája vagy!

KIRÁLYNÉ Indulj már, világ legjobb papája, minden késlekedés halálos bajjal járhat... affene, kimondtam...

SZENDERKE A mamuska kimondta.

KIRÁLY Kimondta. Most már tudsz mindent, Szenderke.

SZENDERKE Papa! Én eddig is tudtam mindent. Ti felnőttek, azt hiszitek, attól, hogy elhallgatjátok előlünk az igazságot, csak azért, mert nekünk fájna, mi nem jövünk rá a titkaitokra? Az a fontos, hogy egy hetem még hátra van az életből... az alatt annyi minden történhet...

KIRÁLY *(meghatódva)* Fog történni, Szenderke! Indulok, és a föld alól is előkerítem a... mit is... megoldást... addig is, itt a Karcsi maci, fiam, játssz vele, majd ő vigyáz helyettem is rád...

KIRÁLYNÉ A sáladat ne feledd itthon, ne igyál hideg vizet, idegenekkel ne állj szóba, ne maradj fent sokáig, a kocsmákat kerüld... hé, nem is figyelsz rám...? Na, ez jól elment. Szenderke, játssz a zenélő dobozoddal, az majd megnyugtat és álomba ringat... a papa hamar itt lesz megint... reméljük...

3. jelenet

A királyt követjük vándorútján, amikor is mindenféle embert arról kérdez, tudja-e a rossz álmok ellenszerét. Változnak mögötte a tájak, az évszakok, és még sok más is, ami jelezheti, hogy az egész világot bebarangolja. Először egy léghajóban találkozunk vele, később hajón, majd gyalog, legvégül pedig biciklivel karikázik.

KIRÁLY (léghajón) *Emberek, emberek,
áloműző port veszek,
a receptért is fizetek,
pénzem annyi, mint a pelyva,
gondom annyi, mint a csillag
odafent az égen,
király vagyok, kérem,
bár éppen most vándor,
segítséget várok...*

KIRÁLY *(megpillantja a kínait.)* Bölcs vénember, szemed mint a szilva, arcod össze van aszilva... bocs, aszalva, hajad mint a szalma, már ami még ki nem hullott, ki már nagyon sokat hallott, nem ismered véletlenül a gonosz álmok ellenszerét?

KÍNAI Az élet álom, vagy az álom élet, a lepke kinek álma, ha te is élsz, meg én is élek, válaszod várom.

KIRÁLY Én kérdeztem előbb, öregember.

KÍNAI Időm annyi, mint a tenger, kivárom a válaszod, kérdésedre válasz nincsen, gonosz álom szintén nincsen, csak gonoszul álmodó. Nem vagy véletlenül te is ló? *(A léghajó siklik tovább.)*

KIRÁLY *(megpillantva az indiánt)* Uram, ön a magas lovon, lehet, hogy kérdésemből sok mindent levon, parfümje, érzem, nem avon, nem ismeri véletlenül a gonosz álmok ellenszerét?

INDIÁN Mutassa meg hol van, kettőt se szól, lenyilazom, és zuhan holtan. Ez nekem nagyon megy. Álom, nem álom, szavamat állom, úgy vágom állon, hogy lyukat üt az égi kaszállón...

KIRÁLY A gonosz álmot nem lehet megmutatni.

INDIÁN Akkor tessék arrébb takarodni, ezen az úton minden ellovan, és éppen itt halad a lovam. Segítek! *(Tűzes nyilat lő a király járműve felé.)*

Kigyullad a léghajó. Tűzoltó jön létrával, eloltja. A király kap az alkalmon és az új delikvensen.

KIRÁLY Szép fényes sisakos bácsi, ácsi, nem ismeri véletlenül a gonosz álmok ellenszerét?

TŰZOLTÓ Ha tűz van, én tűzők a helyszínre, ha víz van, úgy értem, áradás, szirénás kocsimmal oda van haladás, álmokkal nem foglalkozom, arra nem vonatkozik a szolgálati szabályzatom... sok a bajom, menjen hajón...

A király hajóra száll. Egy nagy hal hátán utazó eszkimóval találkozik.

KIRÁLY Kicsi ember a nagy hallal, száján ott a hallali, meg tetszene mondani, nem ismeri véletlenül a gonosz álmok ellenszerét?

ESZKIMÓ Én varázsló, téged varázs, medvebőrbe facsarás, fokaolaj fejed tele, ne légy tetűk eledele, álom gonosz nem járt erre, csak a jeges, meg a medve, az is ki volt kerekedve.

Egy sziget mellett halad el a hajó, melyen egy néger szambázik.

KIRÁLY Kicsi gyerek, fekete, van-e álmod eleve, választ arra tudod-e, hol tanyáz a gonosz álmok ellenszere?

NÉGER Kunte kinte bent-e kint-e, egyik álom mint a másik, az ember szíve belevásik, az én álom hófehér, oly szép, mint egy bőregér - a meszesgödörben. *(Lándzsát hajít a hajó felé.)*

A hajó elsüllyed. A király gyalog folytatja az útját. Megpróbál leinteni egy taxit.

KIRÁLY Hé, taxi! Tessék megállni, várni!

TAXIS Hova lesz a fuvar, kérem?

KIRÁLY Válaszoljon, arra kérem, nem ismeri véletlenül a gonosz álmok ellenszerét?

TAXIS Gonosz álmok ellenszere? Ilyen utca nálunk nincs. De ha vezet, oda megyek. Gyerünk, mert az óra ketyeg! Most meg hova szalad, ember? És a pénzem? Szélhámos! Rendőrt hívok, megbánod...

A király egy piacon köt ki. A végén elköti a kofa biciklijét.

KIRÁLY Drága néne, öreganyám, ha kérdésem elmondhatnám, nem ismeri véletlen a gonosz álmok ellenszerét?

KOFA Dehogynem, ismerem, vegyél krumplit, egyél keveset, itt egy kappan, jobb mint a szappan, zsenge hagyma bűzét a szádon nem hagyja, friss a tojás, mai tojás, minden jó az álom ellen, de a legjobb ha nem alszol el...

KIRÁLY Vén satrafa. A végén még a nyakamba sózza a nyamvadt portékáját.

KOFA Savanyú a káposzta, álomgondod megoldja, vegyél babot, durrants nagyot, vegyél sóskát, elvered a Jóskát, van itt még spenót, hadd egyen az anyós... Hova mész, mondom, hogy vegyél és egyél...

KIRÁLY *(miközben a kofa kántál, a király gondol egyet)* Cél szentesíti az eszközt. És itt nagy a tét: Szenderke lányom élete. Mi ehhez képest egy bicikli? Sietnem kell...

KOFA *(észreveszi a merényletet)* Hé, és hova viszed a biciklimet? Rendőr, rendőr!

A király vadul kerekedik, egy vonat nyomába ered, de nem éri utol. A leghátsó kocsiban a kalauz ücsörög, kilógatja a lábát.

KIRÁLY Jóember, nem ismeri a gonosz álmok ellenszerét?

KALAUZ A jegyeket kezelem, annak nincsen kegyelem, akinek nincsen jegy-elem. Álom? Kinek van arra ideje... Várjon, van magának egyáltalán jegye? *(A vonat megiramodik.)*

A király teker tovább. Találkozik egy járás közben elgondolkodva olvasó emberrel.

KIRÁLY Uram, ön ott a könyvvel, értsünk szót könnyen, nem ismeri véletlenül a gonosz álmok ellenszerét?

TANÁR Rossz álmok? Azok mik? Gondolkodnom kell kicsit. Nem tanítok ilyesmit. Nem tudom a megoldást, kérdezzen ön inkább mást... én görög-latin tanár vagyok.

Egy gyár mellett visz az útja, a kapuban munkás ücsörög.

KIRÁLY Drága munkás, gyári úr, nem szólítom latinul, nem ismeri véletlen a gonosz álmok ellenszerét?

GYÁRI MUNKÁS Vége van a munkának, nem koptatom a számat. Nem szoktam én álmonni, csak szoktam én alunni, mit érdekel engem az álom maga? Na, oszt ki maga, hogy nekem itt lapot oszt? Tök az adu. Nesze, néhány rajzszeg a gumiknak.

Nagy pukkanással kidurrannak a bicikli kerekei.

KIRÁLY Ebből elegendő van - itt az út vége. A biciklim kerekei kidurrantak. A világ tele van idiótával! Szenderkém meg otthon egyre csak szenved, egyre sápadtabb és egyre fogy. Nincs több kérdés, elindulok haza. Üres kézzel megyek haza, de legalább mellette leszek, amikor... jaj, ki ne mondjam... az talán csak könnyít a szenvedésén. Az ám, de merre vezet hazafelé az út? Hé, nem tudja, merre van Szunnyadország? Hé, nem tudja véletlenül, merre van Szunnyadország?

Egy darabig kérdezősködik, azután belátja, hogy ebben sem kaphat senkitől segítséget. Búsan megvonja a vállát.

4. jelenet

A király úttalan utakon bolyong, egyre jobban eltéved, belekeveredik valami vadonszerű rengetegbe.

KIRÁLY

Most meg merre induljak? Út az van bőven, csak irány nincs hozzájuk. Na, próbálkozzunk. (*Keresgéli az utat.*) Ez nem az. Az nem ez. Ez nem az nem az nem ez. Ez sem az. Az sem ez. Ez sem az sem az sem ez. Ez nem az. Az sem ez. Ez nem az se az sem ez. Az sem ez, ez sem az. Az sem ez nem az nem ez sem az sem ez nem az nem az sem... Na, ettől eldurran az agyam. Feladom. Minek is mennék haza, amikor nem találtam meg a segítséget a lányom gonosz álmai ellen. Hazamenni dolgavégezetlenül? Inkább a halál! Jaj, kimondtam... Egy király sose menjen haza dolgavégezetlenül. (Az más kérdés, hogy más királyoknak semmi dolguk, tehát nyugodtan haza is mehetnek, amikor akarnak...) Nem figyelem tovább az utat. Sötétedik. Nem figyelem tovább a sötétedést. Hideg van. Nem foglalkozom többé a hideggel. Esik a hó. Nem foglalkozom a hóeséssel. Jeges szél fúj. Nem foglalkozom a jeges széllel. Leszállt az éjszaka. Nem foglalkozom a leszállt éjszakával. Tél van. Egyik percről a másikra tél lett. De mit foglalkozom én a téllel! Nagy-nagy pusztaság, kopár vidék, behavazott rekettyebokrok. Ijesztőek, akár a fehér bundás óriások. De én a rekettyebokrokkal sem foglalkozom.

ÁLOMFALÓCSKA

Akkor foglalkozz velem!

KIRÁLY

Ki beszél? Hol beszél? Mit beszél?

ÁLOMFALÓCSKA

Itt vagyok. Ott vagyok. Ragyogok, gagyogok...

KIRÁLY

Akárki vagy is, ne üzz velem tréfát, nincs énnekem kedvem tréfálkozni senki fiával. Én a kislányom bajára keresem a gyógyírt...

ÁLOMFALÓCSKA

Én nem vagyok a senki fia.

KIRÁLY

Hát akkor, ki vagy?

ÁLOMFALÓCSKA

Éhes vagyok.

KIRÁLY

Okos válasz. És hol vagy?

ÁLOMFALÓCSKA

Hol vagyok, hol nem, egyszer közel, egyszer távol, látom, csak a szádat tátod...

A rekettyebokrok között megjelenik egy kis holdsugár, szökdécsel ide-oda, olyan gyorsan, hogy szinte alig lehet követni.

KIRÁLY

Te beszélsz, te sárga cikk-cakk?

A holdsugárból kiválik egy sárga manó, apró karokkal, kis lábakkal, nagy tüskés fejjel, úgy néz ki, mintha egy nagy sündisznót húzott volna a fejére egy kisgyerek. Hatalmas szája van, melyet akkor is egyfolytában tátogat, ha nem beszél. Akárha éhes kismadár lenne a manó.

KIRÁLY Aha. Derék. Te itt laksz? És nem fázol? Nem tudod véletlenül az utat Szunnyadországba? A bajomra a gyógyírt már meg sem kértem tőled, pont te tudnál segíteni az én Szenderkémén...

ÁLOMFALÓCSKA Fecsegi-locsogi-fecsegi-tocsogi. Inkább hívjál meg!

KIRÁLY Hívjalak meg? Hova hívjalak meg?

ÁLOMFALÓCSKA Szörnyen éhes vagyok. Nem is vagyok már más, mint egyetlen hatalmas éhezés. Sürgősen meg kell hívnod ebédre engem, különben kénytelen leszek magamat lenyelni, olyan szörnyen éhes vagyok.

KIRÁLY Eltévedtem. Amúgy király vagyok. Eltévedt király. Van ilyen, nem? Nem találok ki ebből a nagy, hideg és havas pusztaságból.

ÁLOMFALÓCSKA Hívjál meg, ha már itt vagy, eltévedt király, vagy micsoda, elemészt a nagy fene éhség. Nem érdekel a siránkozásod.

KIRÁLY Engem se a tiéd. Haza akarok menni. Vagy meg akarom találni az ellenszert... már nem is tudom, hogy mit akarok.

ÁLOMFALÓCSKA Lári-fári, eltévedt király bácsi, ácsi! Innen nem juthat ki senki. El csak velem lehet menni. Én meg csak akkor mehetek, ha valaki meghív, és ehetek. Na, hívjál már meg egy lakomára...

KIRÁLY Lakomára. Röhögnöm kell. Lakomára... Várj, megnézem a tarisznyámat, akad-e benne madárlátta kenyér... (*Keresgél a tarisznyájában.*) Vagy a kenyérke pár morzsája... Sajnos, a tarisznyám üres. Se morzsa, se csipetke vaj, nagy a baj, nagy a baj.

ÁLOMFALÓCSKA Butta király, butta tót, nem kell nekem butterbrot. Füttyölök a szendvicsedre. Ismersz te engem?

KIRÁLY Honnan ismernélek? Egy perce még azt sem tudtam, hogy a világon vagy.

ÁLOMFALÓCSKA Hej, pedig mennyi mindent köszönhetek nekem, hálátlan emberformák. De mindegy is. Ha nem ismersz, nem is tudhatod, mit szeretek, ugye?

KIRÁLY Ha jobban meggondolom, tényleg nem tudom.

ÁLOMFALÓCSKA Akkor mi a csudát keresel itt, hékás?

KIRÁLY Keresek valakit, na, azt már tudom, hogy nem téged, aki a kislányomat, Szenderkét meggyógyítja.

ÁLOMFALÓCSKA Orvos tényleg nem vagyok. De mi is a baja a lányodnak?

KIRÁLY Gonosz álmai vannak. És nem mer elaludni tőlük. És a gonosz álmok csak szaporodnak, és csak gonoszodnak... már álomnak is alig lehet azt a sok förtelmes rémséget nevezni... (*Rápillant a táncra perdült manóra, elfogja az indulat.*) Most meg minek örülsz, te sárga zsebpiszok?

ÁLOMFALÓCSKA Meghívtak! Meghívtak! Mégis kapok ma valami fogamra valót! Meghívtak, meghívtak, azt a nemjóját a meghívásnak. Mit állsz ott, mint egy rakás szerencsétlenség? Add gyorsan a kabátodat.

KIRÁLY	A kabátomat... Tessék...
ÁLOMFALÓCSKA	A csizmádra is szükségem van...
KIRÁLY	A csizmámra... hát jó... tessék... a csizmám... nem egészen értem...
ÁLOMFALÓCSKA	Most a botodat kérem...
KIRÁLY	A botomat? Ez már több a soknál... A botomat kéri... Tessék, a botom. De minek kellenek ezek neked?
ÁLOMFALÓCSKA	Ne remegj, eltévedt király, nem vagyok rabló. Azt hiszed, elvettem a holmijaidat? Persze, ami igaz, igaz, el is veszem, de nem is veszem el. Mindjárt meglátod, milyen okosan tetted, hogy nem vonakodtál ideadni őket. Ez most mindhármonkon segített. Rajtad, a lányodon, és főként rajtam, Álomfalócskán.
KIRÁLY	Álomfalócska? Ez a neved?
ÁLOMFALÓCSKA	Ja. Ez a nevem. Meg a foglalkozásom is. Meg a hobbim is ez, ahogy ti, emberek mondani szoktátok. De most nem érek rá erre. Figyelj jól! Mi ez?
KIRÁLY	Kabát. A kabátom...
ÁLOMFALÓCSKA	Hagyjuk a tulajdonviszonyokat. Csak volt kabát, és csak volt a tiéd. Látod, átváltoztattam papírrá.
KIRÁLY	Tényleg. De a csizmám... azt aztán...
ÁLOMFALÓCSKA	Már nem a szagos otromba csizmád. Ez lett a tintatartóm.
KIRÁLY	Legalább a botomat hagyd...
ÁLOMFALÓCSKA	Ide süss, hékás, milyen szép tollszárat varázsoltam botodból!
KIRÁLY	Igaz. De mindez mire volt jó?
ÁLOMFALÓCSKA	Mert írnom kell. És én soha nem hordok magamnál se papírt, se tintát, se tollszárat. Aztán, ha meghívnak, gyorsan írnom kell, és olyankor teremtek papírt, tintát és tollszárat.
KIRÁLY	Értem. Elég kényelmes megoldás... más kárára...
ÁLOMFALÓCSKA	Maradj csöndben. Készül a varázsmondóka. <i>(Ír.)</i> <i>Álomfalócska manócska,</i> <i>jöjj el, ha éjt ütött az óra.</i> <i>Hozd a villád, hozd a késed,</i> <i>hozd rettentő nagy éhséged,</i> <i>fald fel gonosz álmaimat,</i> <i>melyek engem riasztanak.</i> <i>A jó álmot jól őrizd meg,</i> <i>ügyelj, hogy csak a rosszat edd!</i> <i>Siess, rögtön üt az óra,</i> <i>jöjj, álomfaló manócska!</i> <i>Álom, álom, édes álom,</i> <i>szállj le hozzám, pilleszárnyon...</i>

A manó összegöngyöli a papírt, és átadja a megilletődött királynak.

ÁLOMFALÓCSKA Na, most aztán szedd a lábad ezzel az írással eltévedt király, fuss gyorsan haza, a te Szenderkédhez, és mondd neki, hogy csak olvassa el fennhangon ezt a mondókát, és ne törődjék többé a rossz álmaival, mert én azon nyomban, ahogy a mondókát elmondta, felfalom őket. Az összeset. Nyam, nyam, hamarosan finom, zamatos álmokkal lesz teli a bendőcském, nyam, nyam. Máris összefut a szám a nyállal... nyál a számmal... nyálban a szám... számban a nyál... bocs, eltévedt király, de annyira tűzbe jöttem a lakmározás lehetőségétől... Te meg mit ácsorogsz itt ilyen bambán? Rajta, fuss már, hazafelé Szenderkéhez, ha mondom, rontom és bontom és gorombom...

KIRÁLY Igen, mennék, rohannék, futnék, szaladnék, Álomfalócska, az én Szenderkémhez, hogy megvigyem a hírt, vége a szenvedésnek és álmatlanságnak, ha tudnám, hova menjek, rohanjak, fussak, szaladjak... Mondtam, hogy eltévedtem. Ráadásul, a palotám olyan messze van, hogy mire odaérek ezzel a fecnival, te itt már rég éhen haltál.

ÁLOMFALÓCSKA Aha, kispajtás, nem is vagy te olyan ostoba. Pedig én nem mehetek el addig, amíg meg nem hívnak.

KIRÁLY Egyre boldogtalanabb vagyok. Vége mindennek. Nincs mit tennünk... szegény Szenderkém... egyetlen kicsi lányom...

ÁLOMFALÓCSKA *(utánozza)* Nincs mit tennünk... Nincs mit ennünk... Egyetlen kicsi lányom... Szegény Szenderkém... Milyen unalmasak vagytok ti, emberek! Van mit tennünk. Én már tudom a megoldást. Te fogsz meghívni, a lányod helyett. Mondjuk, hívjál meg az ő képviselőjében...

KIRÁLY Én? Na, arra várhatsz... Hogy én, én pont téged... Azaz, lehet olyat is csinálni, hogy helyette, a képviselőjében?

ÁLOMFALÓCSKA Lehet hát. Helyette is meg e képviselőjében is. De ha nem lehet, akkor is meg kell próbálnunk. Rajta, szavald el a mondókát, én addig felkészülök.

Jobb zsebéből egy takaros kis kést húz elő, a balból egy villácskát. Fogait csikorgatja, a nyálát csorgatja, tátog, nyel, csámcsog.

KIRÁLY Álomfa... hoppá...

ÁLOMFALÓCSKA Na, most meg miért álltál meg? Nem tudsz olvasni? Hiányoztál az iskolából, amikor az *el* betűt tanultátok?

KIRÁLY Nem, nem egészen. Hallgass ide, Álomfalócska, valami eszembe jutott.

ÁLOMFALÓCSKA Ezzel aztán jól megleptél. Na, mondjad, eltévedt király, akinek valami az eszébe jutott, hogy mi jutott az eltévedt eszedbe?

KIRÁLY Csak az, hogy mi lesz velem, ha te elmész, és itt hagysz ebben a hideg és kietlen rengetegben? Se kabátom, se csizmám, se botom... Fagyjak meg itt? Haljak éhen, amíg te álmokat méltóztatol zabálni az én meleg palotámban?

ÁLOMFALÓCSKA Micsoda? Dagadt vagy, melegít a hájad, szépen ballagsz hazafelé gyalogocskán, és mire megérkezel, lefogyol, de ha nem sietsz, tényleg lefagyol... hehe.

KIRÁLY Márpedig nélkülem nem mehetsz el. Addig nem olvasom fel a varázsmondókat, amíg meg nem ígéred, hogy magaddal viszel.

ÁLOMFALÓCSKA Akkor nem olvasod fel.

KIRÁLY Akkor te éhen halsz.

ÁLOMFALÓCSKA Akkor te meg megfagysz.

KIRÁLY Inkább a halál, mint... ejnye, megint kimondtam... szegény Szenderke... a halál...

ÁLOMFALÓCSKA Sok beszédben sok az aljzat. Unalmas az emberfajzat. No, pattanj fel a vállamra, majd elviszlek.

KIRÁLY Kétszer akkora vagyok, mint te.

ÁLOMFALÓCSKA Kérdeztem?

KIRÁLY És elbírsz a hosszú úton?

ÁLOMFALÓCSKA Volt kérdezni?

KIRÁLY Hát jó. *(Felül a manó vállára, de a tüskék igen megsúrnák.)* Aúúúú, a tüskéid!

ÁLOMFALÓCSKA Mit kényeskedsz? Azt hiszed, hogy a vállam az Oriental Express? Taxinak nézel, eltévedt király? Hát eltévedtél, ha azt hiszed, hogy nyafoghatsz itt a fülemben egész úton. Halljam már azt a mondókát!

KIRÁLY *(szétgöngyöli a papírt, olvassa)*
Álomfalócska manócska,
jöjj el, ha éjt ütött az óra.
Hozd a villád, hozd a késed,
hozd rettentő nagy éhséged,
fald fel gonosz álmaimat,
melyek engem riasztanak.
A jó álmot jól őrizd meg,
ügyelj, hogy csak a rosszat edd!
Siess, rögtön üt az óra,
jöjj, álomfaló manócska!
Álom, álom, édes álom,
szállj le hozzám, pilleszárnyon.

Amint az utolsó szót kimondja, összecsuklik a manó.

ÁLOMFALÓCSKA A meghívás sikerült! Mondtam, hogy sikerülni fog a képviseleti meghívás is. De te nagyon nehéz vagy, hékás, nem bírlak el.

KIRÁLY	Akkor vége mindennek?
ÁLOMFALÓCSKA	Hogyisne. Csak nem a hátamon utazol, hanem beülünk a szuperszonikus léghajómba. Na, gyere... És fogd erősen a koronádat, mert ha leviszi a huzat, én vissza nem fordulok érte.
KIRÁLY	Fogom, két kézzel is fogom. De mondd, ha már így összebarátkoztunk...
ÁLOMFALÓCSKA	Nana!
KIRÁLY	Ha már így összehozott bennünket a sors, már megbocsáss, hogy ezt kérdezem, te szívesen eszed, de tényleg, bocs, jókedvedben eszed a gonosz álmokat?
ÁLOMFALÓCSKA	Hogy szívesen eszem-e? Naná, hogy jókedvemből! Szöröstől-bőröstől. Minél gonoszabbak, annál szívesebben, és minél több van belőlük, annál nagyobb az étvágyam rájuk. Egyébként éppen az Északi-sarok fölött repülünk...
KIRÁLY	És ha már így elbeszélgetünk itt útközben...
ÁLOMFALÓCSKA	Nyögd már ki, ne dadogj örökké utazó király...
KIRÁLY	Hogy van gusztusod hozzá... mármint a gonosz álmok fölzáblásához?
ÁLOMFALÓCSKA	Nincs ebben semmi különös. A sündisznó is megeszi a siklót meg a csigát, meg a földi gilisztát, miegymás. És én, mondhatni, egyfajta álomsün vagyok, ezért ízlenek nekem a gonosz álmok. Ilyennek születtem, kérlek szépen, és ezért vagyok, és ezért vagyok itt most is, punktum, a témát befejeztem. Egyébként éppen Amerika fölött repülünk...
KIRÁLY	Nagyon érdekes... Csak még egy kérdés...
ÁLOMFALÓCSKA	Nem férsz a bőrödbe, látom. Na, kérdezz!
KIRÁLY	Az a furcsa... szóval, hogy a szép álmokat meg a jó álmokat... hogy szóval... azokat meg nem szereted... Ez furcsa.
ÁLOMFALÓCSKA	Egyáltalán nem furcsa. A fenébe, kezdek kifulladásra a sok beszédetől. Szóval, a szép álmok összes finomsága az álmodóban árad szét. Ami nekem jutna, az csak az álmok íztelen kerete, bőre-szőre lenne. De a gonosz álmok, azok igen! Azokat nem fogadja be az ember, nem áradnak szét, azokat kiveti magából a szervezet. Csak éppen nem az enyém. De készülhetsz, elhagytuk Afrikát.
KIRÁLY	Már csak egy kérdés... Tényleg az utolsó...
ÁLOMFALÓCSKA	Ha az uccsó, akkor válaszolok rá. De már nagyon fáraszt ez a rohanás, meg te is teljesen lefárasztasz, kíváncsi király.
KIRÁLY	De miért... de miért nem...
ÁLOMFALÓCSKA	Mit de miért? Mit de miért nem?

KIRÁLY

Úgy értem, miért nem jössz csak úgy, egyszerűen magadtól, ha szükség van rád?

ÁLOMFALÓCSKA

Csak úgy... csak úgy egyszerűen... milyen nevetségesek vagytok ti, emberek! Én *csak* azt veszem el, amit ajándékba kapok. És ajándékba *csak* akkor kapom a gonosz és rossz álmokat, ha hívnak, és felajánlják, ha kérik, hogy vegyem el, vigyem el, zabáljam fel őket. Érted már, értetlen király? Vigyázat, a landolás megkezdődik! Kapcsoljuk be a biztonsági öveket!!!

5. jelenet

Szenderke királykisasszony szobája. Szenderke az ágyában picsog, anyja az ágy előtt ácsorog, vigasztalni igyekszik. A gyereknek már alig van hangja.

SZENDERKE Nem akarok aludni... Nem tudok aludni... Nem merek aludni...

KIRÁLYNÉ Itt a Karcsi macid, Szenderke.

SZENDERKE Nem kell a Karcsi maci. Nem tudom megtartani, olyan nehéz.

KIRÁLYNÉ Akkor a zenélő doboz...

SZENDERKE Minden hang bántja a fületem... Olyan gyenge lettem... elhagy az erőm... Érzem, már nem sokáig...

KIRÁLYNÉ Ki ne mondd!

SZENDERKE Nagyon hiányzik a papa. Legalább akkor itt lenne, amikor... minden pillanatban...

KIRÁLYNÉ Ki ne mondd! Nekem is hiányzik, a papa, meg egy kis nyugalom, más sem hallok egész nap, csak hogy *(utánozza)* nem akarok aludni... nem tudok aludni... nem merek aludni... jaj, bocsáss meg, kislányom, nem akartalak bántani, amikor már alig... jaj, csak ki ne mondjam... csak az idegeim... hol lehet a papa ilyen sokáig?

SZENDERKE Mióta elment a papa, még boldogtalanabb vagyok. Már kiabálni sem tudom, hogy *(utánozza saját magát)* nem akarok aludni... nem tudok aludni... csak suttogni... undok gyereket csinált belőlem ez a betegség... téged is csak idegesítelek... de hidd el, nem tehetek arról, hogy nem... Mama, te alszol? Ez elaludt. Igaz is, nagyon fáradt lehet szegénykém, mióta a papa elment, le sem hunyta a szemét. Én is nagyon fáradt vagyok... és álmos... és szegényke... szegényke Szenderke...

Valahonnan fentről a szoba közepére pottyant a király. Felriad a királyné, először nem tudja, mi történt.

KIRÁLYNÉ Segítség! Rablók! Terroristák! Te vagy az, papa? De hülye vicceid vannak... Honnan pottyantál ide ilyen hirtelen? Az égből?

KIRÁLY Egyenesen onnan.

SZENDERKE Papa, de jó, hogy megjöttél! Anyát már halálra idegesítem azzal, hogy nem akarok aludni... nem tudok... nem...

KIRÁLY Abbahagyhatod, Szenderke, már nem aktuális. És beszélj hangosabban, nem alszik már a mama.

SZENDERKE Tessék? Nem tudok...

KIRÁLY Lejárt lemez. Nem kell tovább püffögnöd alvás helyett, egyfolytában idegesíteni bennünket, gondban megöszült szüleidet...

KIRÁLYNÉ Csak nem?

SZENDERKE Csak tán nem? Papa, csak nem találtál megoldást a rossz álmaimra? Meg fogok gyógyulni?

KIRÁLY Csak igen. Mi több, de igen tán.

KIRÁLYNÉ Megtaláltad a megoldást?

ÁLOMFALÓCSKA *(bedugja a fejét az ablakon)* Hékás, mi lesz már? Feldobom a talpam az éhségtől, te meg itt adod nekik a bankot...

KIRÁLY Várj a sorodra. Mindjárt!

KIRÁLYNÉ Mi az, hogy várjak a soromra? És mi az, hogy mindjárt? Azonnal! Hallottad? Azonnal tudni akarom, mit intéztél. Soron kívül és azonnal.

KIRÁLY Nem neked mondtam, édesem, hogy várj a sorodra. Azt sem, hogy mindjárt.

KIRÁLYNÉ Nem nekem? Akkor kinek?

SZENDERKE Nekem mondta a papa.

KIRÁLYNÉ Szegény lányoddal se beszélj így... amikor minden pillanatban...

KIRÁLY Elég legyen ebből. Se nem neked mondtam, se nem neki mondtam - magamban beszéltem.

KIRÁLYNÉ Tudod, kik beszélnek magukban?

KIRÁLY Tudom. A királyok szoktak a bolondokon kívül magukban beszélni. Mert nekik ezt is szabad. És most figyeljete! Itt van ez a papír. Ezen van egy írás. Ezt most fel fogod olvasni, Szenderke, és nincsenek többé rossz vagy gonosz álmaid.

KIRÁLYNÉ Egy vacak papírért voltál el ennyi ideig? Ne hülyíts már bennünket, papa... hol a fenében csavarogtál? Egy papírgyárban?

SZENDERKE Papa, olyan nagyon kedves vagy... csak az a baj, hogy én nem hiszek az ilyen hókuszpókuszokban... bocsi, hogy nem hiszek... én olyan fáradt vagyok... olyan gyenge...

KIRÁLY Annyira nem lehetsz fáradt és gyenge, hogy ne tudd felolvasni.

SZENDERKE Meg az írás is olyan... már ne is haragudj, olyan macskakaparáss... ezért kár volt olyan messzire menned...

KIRÁLY Még meg sem gyógyult, és máris tiszta anya... Mondok én neked valamit, Szenderkém... Elfogyott a türelmem. Vagy olvasod, vagy elfenekellek.

KIRÁLYNÉ Mit csinálsz? Hozzá ne merj érni a beteg lányunkhoz?

KIRÁLY Ne érjek hozzá? Én árkon-bokron keresztül, az egész világot bebolyongva megszerzem neki a gyógyírt a betegségére, ő meg, ez az elkényeztetett fruska, azt mondja, hogy nem olvassa föl... mert macskakaparássnak tartja az írást... azonnal felolvasod!

KIRÁLYNÉ Ne beszélj így a gyerekekkel?

KIRÁLY Ne beszéljek így? A pártját fogod? Na, akkor téged is elfenekellek.

ÁLOMFALÓCSKA *(ismét bedugja a fejét az ablakon)* Azt azért tudd, komám, hogy ha potyára nyargaltattál ide, hát én téged eszlek meg a gonosz álmok helyett... vagy... inkább... Elfenekellek...

KIRÁLY Várj egy percet. Mindjárt megoldom a problémát.

KIRÁLYNÉ Megint magában beszél.

SZENDERKE Biztosan nagyon kifáradt a hosszú vándorlásban... egyébként nem vagyok elkényeztetett fruska... csak nem akarok...

KIRÁLYNÉ Mert nem tud...

SZENDERKE Mert nem merek...

KIRÁLY Ebből elég! Olvasni, mind a kettőnek. Különben fenekelés... mind a kettőnek!

Fenyegetően felemeli a kezét. A másik kettő riadtan olvasni kezd.

KIRÁLYNÉ-SZENDERKE *Álomfalócska manócska,
jöjj el, ha éjt ütött az óra.
Hozd a villád, hozd a késed,
hozd rettentő nagy éhséged,
fald fel gonosz álmaimat,
melyek engem riasztanak.
A jó álmot jól őrizd meg,
ügyelj, hogy csak a rosszat edd!
Siess, rögtön üt az óra,
jöjj, álomfaló manócska!
Álom, álom, édes álom,
szállj le hozzám, pilleszárnyon.*

Amint kimondják az utolsó szót, mindketten elalszanak. Kés és villacsörgés hallatszik, csámcsogás, szuszogás, zabálás zajok, árnyjátékban megjelenik a rossz álmokat faló manó, és az érkező, kövér, kerek kis álmocskák. Egyszerre mindkét alvó felemelkedik a levegőbe, és lebegni kezd.

KIRÁLY Ezek meg miért lebegnek?

ÁLOMFALÓCSKA *(bedugja a fejét az ablakon, elégedetten nyalogatja a szája szélét)* Mert megszabadultak a gonosz álmaiktól, amelyek lehúzták őket a földre. Mondhatom, rég ettem ennyi finom gonosz és rossz álmot. Kösz, papucs király.

KIRÁLY A betyárját. És én is felemelkednék, ha nem húznának le a gonosz álmok?

ÁLOMFALÓCSKA De fel ám. Próbáld csak ki!

KIRÁLY De hogyan?

ÁLOMFALÓCSKA Hogy ti, emberek, milyen ostobák vagytok! Hívjál meg! Hallod, hívjál meg...

KIRÁLY

Rendben. Meghívlak. De akkor köszönjünk el egymástól, mert el fogok aludni...

ÁLOMFALÓCSKA

Semmi érzélgősség, hívjál már, megint kezdek éhes lenni.

KIRÁLY

*Álomfalócska manócska,
jöjj el, ha éjt ütött az óra.
Hozd a villád, hozd a késed,
hozd rettentő nagy éhséged,
fald fel gonosz álmaimat,
melyek engem riasztanak.
A jó álmot jól őrizd meg,
ügyelj, hogy csak a rosszat edd!
Siess, rögtön üt az óra,
jöjj, álomfaló manócska!
Álom, álom, édes álom,
szállj le hozzám, pilleszárnyon.*

Az utolsó szó kimondása után elalszik a király. A manó ismét zabál egy sort, s a király máris lebegni kezd.

ÁLOMFALÓCSKA

Ezzel meg is volnánk. Aludjatok csak szépen. Én meg megyek tovább. Itt már nincs mit ennem. *(A közönséghez fordulva.)* Aztán - ha rosszakat álmodnátok, csak hívjatok, és én rögtön jövök! Emlékeztek a varázsmondókára? Soha ne felejtsetek el! De, tudjátok mit? Elég, ha az utolsó mondatot elmondjátok. Legyen nektek különbejáratú álomfalócska manócska-hívogatótok. Aztán, nehogy elfelejtsetek hazáig: *Álom, álom, édes álom, szállj le hozzám, pilleszárnyon...* Aztán csak hívjatok meg bátran! Mondtam, hogy a varázsmondatot ne felejtsetek el? Biztosan mondtam. Ti meg már biztosan elfelejtettétek. Nem? Hogy is szólt?

Felemelkedik, és a nézőtér fölött átrepülve eltűnik a semmiben, csak a mondóka marad utána, és a békésen alvó, lebegő királyi család a nagy fehér ágy előtt.

*Álomfalócska manócska,
jöjj el, ha éjt ütött az óra.
Hozd a villád, hozd a késed,
hozd rettentő nagy éhséged,
fald fel gonosz álmaimat,
melyek engem riasztanak.
A jó álmot jól őrizd meg,
ügyelj, hogy csak a rosszat edd!
Siess, rögtön üt az óra,
jöjj, álomfaló manócska!
Álom, álom, édes álom,
szállj le hozzám, pilleszárnyon...*

-&-